

Kapo4(2)

1. Svět byl krásnej, umytej,
jak pěkná holka, co má dvacet,
a já sám celtou přikrytej
chystal se dál, pročpak se vracet.

2. Petr nás máchal celou noc
a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc
daleko dřív, než přišel den.
R: Bylo to postý a jako prvně znovu,
znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu,
spali jsme pod stromy v čekárnách podél dráhy,
promrzlí doufali, že rozední se záhy.

3. Les kouřil jako ranní čaj
a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj,
trpěl jsem jednou ze svých nálad.

4. Pak píseň napsal na papír,
kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr, slepýš, pyl,
jen smutek, že už musím domů.

R: